

i lov om erhvervsuddannelser og lov om erhvervsskoler.

Lov nr. 237 af 6. juni 1985 om arbejdsmarkedsuddannelserne (Folketingstidende 1984-85, FF sp. 5079, 5551, 10618 og 10672, tillæg A, sp. 2789, tillæg B sp. 1573, tillæg C, sp. 505), er bekendtgjort ved lov bekendtgørelse nr. 737 af 4. december 1988 som ændret ved lov nr. 211 af 5. april 1989, lov nr. 839 af 20. december 1989, lov nr. 840 af 20. december 1989 og lov nr. 374 af 6. juni 1991.

II. Betænkning nr. 1234 om samordning af den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats.

Ved indgangen til 1990'erne er erhvervslivets og arbejdsmarkedets situation karakteriseret ved en høj ledighed og et stigende krav om øget produktivitet. Samtidig er udfordringerne til alle dele af erhvervslivet større end nogensinde med udstrakt internationalisering stadig hastigere teknologisk udvikling og stærkere krav om individuelt kundetilpassede produkter samt i sammenhæng hermed en hurtig og præcis levering. Alle faktorer, som spiller en rolle i forbindelse med tilrettelæggelsen af den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats.

Disse faktorer har sammen med udvalgets påpegnings af en række konkrete samspilsproblemer, som hindrer en optimal udnyttelse af forskellige dele af de eksisterende voksen- og efteruddannelsessystemer, dannet udgangspunkt for betænkningens anbefalinger.

Udvalget har i forbindelse med påpegnings af de konkrete samspilsproblemer taget udgangspunkt i, at der er brug for løsninger, som sikrer den rette balance mellem – og i tilstrækkelig grad tilgodeser – både uddannelses-, erhvervs- og arbejdsmarkedspolitiske hensyn.

De effektivitets- og planlægningsgevinster, der er opnået og kan opnås i et velfungerende system for grundlæggende erhvervsuddannelser, må ikke sættes over styr gennem hyppige og uforudsigelige krav om hurtig tilpasning til akutte behov.

Der skal derfor samtidig bevares en uddannelseskapacitet, der gennem korte, modulopbyggede aktuelle kurser hele tiden kan vedligeholde, udbygge og forbedre den voksne arbejdsstyrkes erhvervs-kvalifikationer. En ydelse, som arbejdsmarkedsuddannelsessystemet i snart mange år har været leverandør af.

Med dette udgangspunkt sammenfatter betænkningen de svage led i det samlede voksen- og efteruddannelsesbillede i fire udsagn. De er:

– at der er overlappende uddannelsesmuligheder på forskellige vilkår, især i Arbejdsministeriet og Undervisningsministeriets uddannelsessystemer,

- at der mangler koordination af og information om uddannelsesstilbud; alt for mange klager over, at de ikke kan finde ud af hvilke muligheder der er, og hvor man skal henvende sig for at benytte dem,
- at der er barrierer mellem uddannelsessystemerne i de tre ministerier (Undervisningsministeriet, Arbejdsministeriet og Kulturministeriet) som følge af bl.a. forskellige finansieringsformer og økonomisystemer. Barrierer, der blokerer for en samordnet og effektiv udnyttelse af den samlede uddannelseskapacitet, og
- at uddannelsessystemerne er for ufleksible i forhold til at give målrettede uddannelser til særlige målgruppers ønsker og behov og til at få etableret netop de uddannelseskombinationer, der er behov for. Ved voksenuddannelse må man hele tiden have for øje, at der er tale om uddannelsessøgende med en meget varieret baggrund af tidligere uddannelser og erhvervs erfaringer.

Disse 4 problemudsagn har sammen med de nævnte udviklingstendenser på arbejdsmarkedet og i erhvervslivet været udgangspunktet for udvalgets overvejelser om anbefalinger med det formål at skabe et forbedret grundlag for en samlet uddannelsesindsats i forhold til arbejdsmarkedets aktuelle og fremtidige behov for forandringer af den voksne arbejdsstyrkes faglige kvalifikationer. Der er lagt op til, at eksisterende faglige grænser for uddannelsesindsatsen, herunder sondringen mellem faglærte og ufaglærte, søges ophævet, og at forbedre mulighederne for at tilgodesee de mange personer i den eksisterende arbejdsstyrke, der ikke er i besiddelse af en grundlæggende erhvervsuddannelse.

Ved udformningen af anbefalingerne har udvalget lagt vægt på at skabe rammer, som gør det muligt for et i det store og hele velfungerende system at tilpasse sig den nye struktur gennem en overgangsperiode.

Betænkning nr. 1234 indeholder således en række anbefalinger, der peger mod en uddannelsesreform på Arbejdsministeriets område, som kan imødekomme behovet for efteruddannelse og effektiv anvendelse af ressourcerne. Forslag, der på den ene side stimulerer til konkurrence mellem de forskellige uddannelsesinstitutioner og dermed forbedrer de enkelte institutioners effektivitet, og på den anden side letter samarbejdet mellem uddannelsesinstitutionerne for dermed at få en forbedret samlet udnyttelse af hele apparatet til gavn for alle brugere af voksen- og efteruddannelsessystemerne.

Udvalget har fundet, at anbefalingerne bør lægge hovedvægten på en sikring af et forbedret samspil mellem de nuværende voksen- og efteruddannelsesområder i Undervisningsministeriets og Arbejdsministeriets regi, mens de almene uddannelsesforløb